

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID,
HET LEEFMILIEU
EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

VAN

27-06-2000

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE,
DE L'ENVIRONNEMENT
ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

DU

27-06-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 27 juni 2000

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID,
HET LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING - COM 242

Interpellatie van mevrouw Els Van Weert tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de mogelijke opname van geïmpregneerd hout op de EU-lijst van gevaarlijke afvalstoffen" (nr. 439)

sprekers : **Els Van Weert, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

- moties

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de controle op de handelspraktijken bij de verkoop van honden en huiden" (nr. 2139)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu)

sprekers : **Leen Laenens, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de herorganisatie van de spoedgevallen-diensten" (nr. 2201)

sprekers : **Jo Vandeurzen, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de uitvoering van de biocide-richtlijn" (nr. 2218)

sprekers : **Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de erkenningscommissie logopedie" (nr. 2219)

sprekers : **Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Sommaire

Mardi 27 juin 2000

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA
SOCIÉTÉ - COM 242

Interpellation de Mme Els Van Weert à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'inscription du bois imprégné sur la liste des déchets dangereux de l'Union européenne" (n° 439)

orateurs : **Els Van Weert, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

- motions

Question orale de Mme Leen Laenens au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le contrôle des pratiques commerciales lors de la vente de chiens et de peaux" (n° 2139)

(La réponse a été donnée par la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement)

orateurs : **Leen Laenens, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de M. Jo Vandeurzen à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la réorganisation des services d'urgence" (n° 2201)

orateurs : **Jo Vandeurzen, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'exécution de la directive européenne sur les biocides" (n° 2218)

orateurs : **Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la commission d'agrément pour les logopèdes" (n° 2219)

orateurs : **Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het vernietigde koninklijk besluit van 29 augustus 1997 betreffende de fabricage van en de handel in voedingsmiddelen die uit planten of uit plantenbereidingen samengesteld zijn of deze bevatten" (nr. 2220)

sprekers : **Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

12

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'annulation de l'arrêté royal du 29 août 1997 relatif à la fabrication et au commerce de denrées alimentaires composées ou contenant des plantes ou préparations de plantes" (n° 2220)

12

orateurs : **Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE,
DE L'ENVIRONNEMENT
ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 27 JUIN 2000

De vergadering wordt geopend om 10.12 uur door mevrouw **Yolande Avontroodt**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.12 heures par Mme **Yolande Avontroodt**, présidente.

Interpellatie van mevrouw Els Van Weert tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de mogelijke opname van geïmpregneerd hout op de EU-lijst van gevaarlijke afvalstoffen" (nr. 439)

Interpellation de Mme Els Van Weert à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'inscription du bois imprégné sur la liste des déchets dangereux de l'Union européenne" (n° 439)

Mevrouw **Els Van Weert** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, zoals u weet ondervraag ik u nu voor de derde keer over dit thema. Ik hoop dat we vandaag vooruitgang kunnen boeken en dat een aantal concrete maatregelen met betrekking tot deze problematiek kunnen worden genomen.

De aanleiding om u vandaag te interpellieren is de volgende. Op Europees niveau hebben partijenoten vragen gesteld aan de Europese commissaris voor Milieubeleid in verband met de problematiek van het geïmpregneerd hout, enerzijds, wat het gebruik van giftige wolmanzouten bij het impregneringsprocédé betreft en, anderzijds, wat de behandeling van het bouwafval betreft, dat geïmpregneerd hout bevat.

De Europese commissaris antwoordde dat men de problematiek op Europees niveau onderzoekt en dat er enige reden tot bezorgdheid is, zeker in verband met de verwerking van dat gevaarlijk afval, dat vooralsnog niet

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID,
HET LEEFMILIEU
EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 27 JUNI 2000

als dusdanig wordt geklasseerd. De verwerking van het geïmpregneerd hout kan op lange termijn gevaarlijk zijn. Er is volgens de commissaris geen acuut risico op korte termijn voor de bevolking vastgesteld.

Toch draagt u, als beleidsvoerder, de verantwoordelijkheid voor deze en volgende generaties. Ik geloof dat u als groene minister ook op die manier tracht te werken.

Zouden de Belgische overheden - ook de gewesten zijn voor een groot deel bevoegd - zich bij een vraag van het Verenigd Koninkrijk en Oostenrijk kunnen aansluiten om geïmpregneerd hout aan de lijst van gevaarlijke afvalstoffen toe te voegen ? Op die manier worden een aantal regels erop van toepassing zodat de producent en de gebruiker zorgvuldiger met het afval kunnen omgaan en de overheid kan bestraffen wanneer dat niet gebeurt.

Ik moet niet meer herhalen wat ik de vorige keren over de gevaren van arsenicum en andere kankerverwekkende stoffen in het geïmpregneerd hout heb verteld. Ik wil u wel een aantal vragen stellen bij wijze van opvolging. U hebt aangekondigd om de zaak op Belgisch niveau te onderzoeken en hierover met de gewesten overleg te plegen. Hoever staat u met dat onderzoek en het eventuele overleg ? Overweegt u - bij de huidige stand van het onderzoek - om in te gaan op één van mijn vroegere vragen om alvast het gebruik van geïmpregneerd hout in speeltuigen, waar kinderen vrij kwetsbaar zijn, strikt aan banden te leggen ? Zult u een overleg opstarten om België te laten aansluiten bij de vraag van het Verenigd Koninkrijk en Oostenrijk om het geïmpregneerd hout bij de eerstkomende herziening in de lijst van gevaarlijke afvalstoffen op te nemen ? Overweegt u om het gebruik van wolmanzouten bij het impregneren van hout aan banden te leggen ? U kunt dit op Belgisch niveau doen of aandringen op een Europese regelgeving terzake.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega Van Weert, onder andere naar aanleiding van interpellaties zowel in de Kamer als in de Senaat, geformuleerd door leden die, zoals u, dit dossier terecht aandachtig volgen, namen wij maanden geleden reeds contact op met de gewesten.

Na te zijn nagegaan tot welke resultaten deze contacten leidden kan ik mededelen dat er reeds verschillende vergaderingen plaatsvonden, dat er schot in de zaak zit, maar dat alles nog niet helemaal rond is.

Een besluit terzake kondigt zich aan, in die zin dat er strenge voorwaarden zullen worden opgelegd waaraan het hout waarvan sprake zal moeten voldoen om als geschikt recyclagemateriaal te worden beschouwd. Voorts zal de eindverwijdering van afval dat niet geschikt is bevonden voor recyclage, zeer zorgvuldig worden bepaald.

Op beide vlakken werd reeds grote vooruitgang geboekt, maar het proces is nog niet helemaal afgerond. Gezien echter de exclusieve bevoegdheid van de gewesten terzake, is het mij onmogelijk een reglementering op te leggen.

Ik herhaal evenwel dat werk wordt gemaakt van deze aangelegenheid en dat de zaken in goede zin evolueren.

Ik kom thans tot uw tweede vraag die ik nog belangrijker vind, met name hoe men moet vermijden dat de stoffen opnieuw in het milieu terechtkomen en een bedreiging vormen voor de volksgezondheid. Op dat vlak namen wij reeds verschillende keren contact op met de betrokken industrie, om samen na te gaan voor welke van die fameuze zouten op basis van koper, chroom en arsenicum een alternatief kan worden gevonden. Gisteren nog vond een werkvergadering plaats, waar werd gezegd dat op relatief korte termijn sommige producten zullen worden vervangen door alternatieven, terwijl men zich voor andere producten zal moeten beperken tot het opstellen van fixatieregels en regels van certificering, zodat de zaken kunnen worden gevolgd.

Wat de Europese dimensie van deze problematiek betreft, is het uiteraard mijn bedoeling deze zaak algemeen aan te pakken. Dat betekent dat vooral aandacht moet worden besteed aan speeltuigen voor kinderen, maar ook aan andere gebruiksartikelen. Naast het nemen van maatregelen op Belgisch niveau, pleiten wij voor een herziening van de Europese regelgeving. Dat moet ertoe leiden dat zouten op basis van chroom, koper en arsenicum alleen worden gebruikt voor toepassingen waarvoor geen alternatief bestaat. Ook de Belgische houding, die pleit voor het verbeteren van de technieken die de fixatie van de zouten moeten optimaliseren, moet worden veralgemeend.

Op de laatste vraag kan ik antwoorden dat, voor de samenstelling van de lijst van gevaarlijke afvalstoffen, de gewesten voorstellen moeten doen. De Vlaamse regering is bijna klaar met de besluitvorming in dat verband, maar de overige gewesten zijn nog niet zo ver gevorderd.

Ik hoop dat u hiermee een antwoord hebt gekregen op uw vragen.

Mevrouw **Els Van Weert** (VU&ID) : Mevrouw de minister, het gaat inderdaad in de goede richting en het wordt allemaal concreter. Ik begrijp dat het om een heel complexe problematiek gaat. Daartegenover staat dat wij niet voorzichtig genoeg kunnen zijn en ook niet te veel tijd mogen laten voorbijgaan. Anders zou de volksgezondheid of het milieu wel eens kunnen worden geschaad.

Mevrouw de minister, u hebt onderstreept dat de gewesten hier exclusief bevoegd zijn. Voor een gedeelte is dat juist, maar u bent wel verantwoordelijk wanneer het gaat om houtsnippers als grondstof voor andere afgewerkte producten zoals spaanderplaten, laminaatparket enzovoort, en het gebruik van die producten voor het verduurzamen van hout toe te laten. Dus hebt u toch enige beslissingsbevoegdheid en kunt u stappen doen op Europees niveau, uiteraard in overleg met de sector. Overigens ben ik de mening toegedaan dat, wanneer het erom gaat de volksgezondheid en het milieu te beschermen, een minister moet durven knopen door te hakken, ook als er geen akkoord met de sector mogelijk blijkt.

Mevrouw de minister, ik verwacht dat u op korte termijn definitief een aantal concrete maatregelen voorstelt. Hoewel u duidelijk bezorgd bent om deze problematiek, wat mij ten zeerste verheugt, zal ik niet nalaten een motie van aanbeveling in te dienen in de hoop dat het Parlement u zal steunen bij uw zoektocht naar betere oplossingen voor mens en milieu.

Minister **Magda Aelvoet** : Ik denk dat de beste methode erin bestaat samen met de sector zo verregaand mogelijke oplossingen uit te werken. De gesprekken gaan in de goede richting en ik ben ervan overtuigd dat ik deze zaak perfect in het najaar zal kunnen afronden.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Els Van Weert en luidt als volgt :

“De Kamer, gehoord de interpellatie van mevrouw Els Van Weert

en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, vraagt de minister :

voorzitter

1. een overleg op te starten met de gewesten teneinde België te laten aansluiten bij het verzoek van het Verenigd Koninkrijk en Oostenrijk om geïmpregneerd hout op te nemen op de EU-lijst van gevaarlijke afvalstoffen;

2. maatregelen te treffen om het gebruik van giftige wolmanzouten voor het impregneren van hout aan banden te leggen;

3. het gebruik van geïmpregneerd hout, behandeld met giftige wolmanzouten, voor kinderspeeltoelen te verbieden."

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Els Van Weert et est libellée comme suivant :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de Mme Els Van Weert

et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, invite la ministre :

1. à commencer la concertation avec les Régions afin de permettre à la Belgique de se joindre à la demande du Royaume-Uni et de l'Autriche visant à inscrire le bois imprégné sur la liste des déchets dangereux de l'Union européenne;

2. à prendre des mesures visant à limiter l'utilisation de sels fongicides et insecticides toxiques pour l'imprégnation du bois;

3. à interdire l'utilisation de bois imprégné, traité au moyen de sels fongicides et insecticides toxiques, pour la fabrication de jouets."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Anne-Mie Descheemaeker, Magda De Meyer, Michèle Gilkinet, Colette Burgeon en Maggie De Block.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Anne-Mie Descheemaeker, Magda De Meyer, Michèle Gilkinet, Colette Burgeon et Maggie De Block.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de controle op de handelspraktijken bij de verkoop van honden en huiden" (nr. 2139)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu)

Question orale de Mme Leen Laenens au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le contrôle des pratiques commerciales lors de la vente de chiens et de peaux" (n° 2139)

(La réponse sera donnée par la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement)

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, recentelijk zijn er een aantal vragen gesteld en door u beantwoord in verband met dierentransport. Mijn vraag ligt in het verlengde daarvan, maar omvat toch een specifiek probleem. In de pers verschenen er onlangs onheilspellende berichten over het slachten van honden en katten in verschillende Zuid-Oost-Aziatische landen. In ons land zouden er, zo signaleert men mij, ook boerderijen bestaan waar 200 tot 300 honden zogenaamd worden opgevangen onder controle van het IVK. Het probleem bestaat in de uiteindelijke bestemming van die honden. Worden ze verhandeld en wie zijn de klanten ? We vermoeden dat hier een ongecontroleerde handel bestaat, zowel voor het vlees als voor de huiden.

Kan de minister nagaan in welke mate controles worden uitgevoerd op de naleving van de wet op de dierenbescherming betreffende kennels en de verkoop van honden en huiden ? Indien deze controles onvoldoende zouden blijken, zou de minister dan de opdracht willen geven tot een grondig onderzoek om uit te sluiten dat een dergelijk bedenkelijk exportkanaal kan bestaan ?

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega Laenens, ik heb deze berichten eveneens opgevangen. Ik heb gevraagd om dit zo grondig mogelijk te onderzoeken. Er is contact opgenomen met de douanediens ten om dergelijke producten op te sporen. Er is ook contact geweest met consumentenorganisaties en bepaalde universitaire diensten.

Hieruit blijkt dat de import van dergelijke producten niet afzonderlijk opspoorbaar is. Men kan alleen nagaan of het gaat om huiden en lederwaren afkomstig van bepaalde landen. Op het niveau van de douane kan men echter niet uitmaken of de huiden afkomstig zijn van honden of van andere dieren. Op het afgewerkte product is eveneens niet uit te maken of het om hondenhuiden gaat of niet.

Het gebruik van huiden van honden en katten - hoe zeer dat ook indruist tegen het gevoel van ons, Westerlingen - is ten gronde niet verschillend van het gebruik van huiden van andere dieren, voor zover het een bijproduct van de vleesproductie betreft. In de Aziatische landen moet men voor het slachten van die dieren óók rekening houden met de meest elementaire welzijnsnormen. Dit is

Magda Aelvoet

uiteraard een cultureel bepaald gegeven, maar toch gelden ook daar algemeen aanvaardbare normen. De beelden die hierover zijn verspreid, geven aan dat een aantal landen de normen niet respecteert.

Er moeten dus gepaste maatregelen genomen worden. Dit is echter de bevoegdheid van de overheden in die landen. Ik heb mijn diensten de opdracht gegeven om uit te zoeken hoe wij in dit dossier een bijdrage kunnen leveren.

U verwijst ook naar boerderijen in België die onder toezicht zouden staan van het IVK. Bij het IVK weet men daar totaal niets van. Zij zijn normaal bevoegd voor het toezicht en de controle op voedingswaren van dierlijke afkomst. Als u zou beschikken over gegevens die een aanduiding inhouden dat er in ons land een productie zou zijn van vlees van honden en katten, dan zou ik willen vragen om mij die te bezorgen. Als er zich dergelijke feiten voordoen, zal er onmiddellijk worden opgetreden.

Het is wel juist dat er in ons land grote fokkerijen bestaan waar men voornamelijk honden fokt voor de export.

Het gaat meestal om een volkomen legale handel in puppies naar voornamelijk Frankrijk. De fokkers moeten voldoen aan de wettelijke erkenningsvoorwaarden en zij werden door onze diensten bezocht. U kan bij de Veterinaire Dienst steeds navragen of iemand over een dergelijke erkenning beschikt ingeval een bepaalde zaak verdacht lijkt.

Wat de opportuniteit van dergelijke grote fokkerijen of de verandering van de erkenningsvoorwaarden betreft, wil ik mij op dit ogenblik niet uitspreken omdat twee werkgroepen zich momenteel met deze problematiek bezighouden. Er is terzake een werkgroep opgericht in de Raad voor Dierenwelzijn en daarnaast werd, in opvolging van het symposium over agressieve honden dat enkele maanden geleden heeft plaatsgevonden, eveneens een werkgroep opgericht. Ik zou willen wachten op hun commentaren alvorens maatregelen aan te kondigen.

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Ik onthoud vooral het aspect van de controle van het IVK. Ik zal niet nalaten om meer details op te zoeken over de bewuste bedrijven. Ik zal het IVK vragen hoe het zit met de controles en de erkenning van die bedrijven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de herorganisatie van de spoedgevallendiensten" (nr. 2201)

Question orale de M. Jo Vandeurzen à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la réorganisation des services d'urgence" (n° 2201)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de problematiek van de spoedgevallen blijft actueel.

Ik heb ondertussen begrepen dat op het ogenblik dat de minister op mijn vraag heeft geantwoord er ook een nota is verspreid aan de Confederatie van de Ziekenhuizen met daarin een aantal nieuwe inzichten in verband met de organisatie van het spoedgevallenbeleid. Ik heb de tekst aandachtig gelezen om te weten welke de achtergronden zijn en hoe de minister de implementatie van deze nieuwe inzichten wil realiseren.

Als ik het goed heb begrepen, komt er een soort spoedgevallenzorg waaraan alle ziekenhuizen moeten voldoen. De ziekenhuizen zullen bovendien worden opgedeeld in twee categorieën : zij die geen specifieke wachtdiensten hebben en zij die dit wel hebben. Deze laatsten kunnen deelnemen aan het 100-circuit. De MUG kan dat alleen als de arts aan boord die verantwoordelijkheid op zich neemt. Er komt ook een gespecialiseerde functie spoedgevallenzorg waarin de MUG en de gespecialiseerde spoedgevallendienst worden samengevoegd.

Mevrouw de minister, ten eerste, wat ligt aan de basis van deze nieuwe filosofie ?

Ten tweede, er zal volgens mij toch wel vraag zijn naar verduidelijking over het statuut van de huidige erkenningen voor gespecialiseerde spoedgevallendiensten. Uit de nota blijkt dat er te veel van dergelijke diensten zijn en er wordt dan ook een reductie voorgesteld. Zal men nieuwe normen opstellen ? Dit betekent dat iedereen aan die nieuwe normen zal moeten voldoen.

Ten derde, als ik het goed begrijp, wordt er gevraagd om de nieuwe functie MUG en spoedgevallendienst te integreren. Als ik de rest van de tekst lees, stel ik vast dat daarin ook wordt gezegd dat bij de verdeling per provincie dezelfde verdeling als voor de MUG-functie wordt gehanteerd. Ik citeer even de nota : "Voor de verdeling per provincie kunnen in beginsel dezelfde criteria als voor de MUG-functie worden aangehouden". Dit doet mij veronderstellen dat de huidige programmatie en het koninklijk besluit-Colla gehandhaafd blijven.

Iets verder in de tekst staat ook nog te lezen dat er een nieuwe programmatie zal komen die rekening zal houden met een aantal elementen zoals de bevolkingsaantallen - met een correctiefactor voor minder bevolkte gebieden -, de aanrijtijden en de afstanden. Zullen die ziekenhuizen een nieuwe erkenning moeten aanvragen ? Komen er nieuwe normen die aan het advies van de Nationale Raad worden onderworpen ?

Leen Laenens

Moeten wij begrijpen dat de MUG en de gespecialiseerde diensten aan elkaar worden vastgehecht en dat de programmatie van de twee gelijk is? Enerzijds suggereert men in de nota dat men teruggrijpt naar het koninklijk besluit dat inzake de MUG's bestaat. Anderzijds zegt men dat er een programmatie zal worden gemaakt. Hoe moet dat worden begrepen?

Ten vierde, ik begrijp niet goed of het nog mogelijk zal zijn dat er in een grote stad twee ziekenhuizen zijn met elk een spoedgevallendienst die behoorlijk is uitgebouwd, maar die gezamenlijk een MUG exploiteren. Als het aantal MUG's identiek is aan het aantal diensten, kan het dan nog dat twee ziekenhuizen samen een MUG exploiteren in een soort van alternerend systeem, in een poging om de bestaande normen te honoreren?

Ten slotte, vorige week hebt u mij geantwoord dat de provinciale commissies geen probleem mogen vormen. Als de MUG's en die diensten zo aan elkaar zijn gelinieerd en als die andere ziekenhuizen kunnen opteren voor spoedgevallenzorg met 100 en zonder 100, hoe kunnen die commissies dan functioneren? Degenen die erin zetelen zijn niet altijd degenen die ook ziekenhuizen vertegenwoordigen die over het statuut beschikken dat ze nu kunnen pretenderen te hebben op basis van de huidige normen. Kunnen die commissies wel aan de slag als uw nota niet beter is aangepast aan de realiteit?

Minister Magda Aelvoet : Mevrouw de voorzitter, collega Vandeuren, de teneur van de mededeling die wij aan de Confederatie van de Ziekenhuizen hebben gedaan kwam erop neer dat men drie verschillende niveaus van spoedgevallendiensten creëert. Ten eerste, is er de spoedgevallenzorg die niet is opgenomen in het 100-systeem, ten tweede, de spoedgevallenzorg die wel is opgenomen in het 100-systeem en, ten derde, de gespecialiseerde spoedgevallenzorg.

Er werd namelijk vastgesteld dat sommige ziekenhuizen slechts kandideerden voor de gespecialiseerde functie omdat zij hen toegang gaf tot de 100-erkenning. Door de bijsturing van het beleid hoop ik aan die situatie een einde te maken. Wij vonden het belangrijk dat er geen strijd meer was. Een ziekenhuis moet niet beschikken over een gespecialiseerde spoedgevallendienst om toegang te hebben tot het 100-systeem en dus een toekomst te hebben. De beperking van het aantal gespecialiseerde functies kan worden gerealiseerd door een strikte programmatie. Voor geïsoleerde ziekenhuizen, die noodzakelijk kunnen zijn in het kader van het MUG-landschap, maar waar een ontoereikende aanvoer van patiënten is om de behoeften van de gespecialiseerde functie op rendabele wijze te kunnen invullen, wordt in de bijsturing een oplossing gevonden door hiermee in de programmatie rekening te houden. Heel wat mensen beklagden zich immers erover dat zij ten gevolge van de huidige normen, ook voor kleinere letsels niet meer

terecht konden in het lokale ziekenhuis. Een persoon met een gebroken enkel in de nabijheid van een ziekenhuis dat geen 100-erkenning had en waarvoor een beroep werd gedaan op de 100, werd getransporteerd naar het meest nabijgelegen ziekenhuis met een dergelijke erkenning. Door het creëren van een intermediair niveau - de niet-gespecialiseerde functie met 100-erkenning - wordt hieraan tegemoetgekomen.

Hierdoor verlaag ik evenwel niet het minimaal vereiste kwaliteitsniveau van sommige spoedgevallendiensten die zijn erkend binnen het systeem-100.

Ik vestig uw aandacht erop dat het 100-systeem de patiënt vervoert naar het, qua tijd, dichtstbijgelegen ziekenhuis. Aangezien het 100-systeem geen vrije keuze verleent aan de patiënt, ben ik uiteraard verplicht minimale kwaliteitsgaranties te leveren aan de personen die er een beroep op doen, rekening houdend met het feit dat niet elke patiënt zijn pathologie adequaat kan inschatten en hiervoor de meest geëigende hulp kan zoeken. Vandaar dat de vereisten van de intermediaire erkende 100-spoedgevallendienst hoger liggen dan bij de niet-erkende diensten.

Zoals u weet zijn de provinciale commissies voor dringende medische hulpverlening volop in oprichting. Het is de bedoeling dat die commissies voortwerken op basis van de reeds gepubliceerde normen. De nieuwe normen zullen het MUG-landschap waarschijnlijk weinig wijzigen. Ik moet evenwel, net als u, wachten op de kandidaturen van de ziekenhuizen om dat landschap perfect te kennen.

Wat de timing betreft, het volgende. Tegelijk met het overhandigen van de nota vroegen wij het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen en hopelijk zullen wij dat dit over enkele maanden ontvangen, evenals het advies van de Raad van State. Zodra wij in het bezit hiervan zijn, kunnen wij overgaan tot publicatie van het besluit.

De heer Jo Vandeuren (CVP) : Mevrouw de minister, op een aantal vragen is uw antwoord mij niet duidelijk.

Als ik u goed begrijp, mevrouw de minister, zou er één programmering komen voor gespecialiseerde spoedgevallenzorg. Betekent dat de integratie van de MUG en de erkenning van gespecialiseerde diensten? Houdt zulks ook in dat de formule zoals de bestaande regelgeving toelaat - waarbij twee ziekenhuizen, die elk over een erkende gespecialiseerde dienst beschikken, samen een MUG-erkenning aanvragen - niet meer kan worden toegepast?

Minister Magda Aelvoet : Dat is een aangelegenheid die momenteel nog wordt onderzocht. Die opmerking werd trouwens ook gemaakt tijdens onze vergadering met de Confederatie van de Ziekenhuizen.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mevrouw de minister, als de inplanting van de 100 niet duidelijk wordt bepaald en als evenmin duidelijk wordt gemaakt of twee ziekenhuizen samen over een MUG-dienst mogen beschikken in het nieuw concept waarbij spoedgevallendienst en MUG één functie worden, hoe kunnen de provinciale commissies zich dan een beeld vormen van het landschap Dat snap ik niet.

Minister **Magda Aelvoet** : In de realiteit bestaat er een veel te hoog aantal gespecialiseerde spoedgevallenfuncties.

Wij hebben getracht terzake een evenwicht te vinden door de ziekenhuizen toegang te verlenen tot het 100-systeem zonder over een erkende gespecialiseerde spoedgevallendienst te moeten beschikken. Wij willen een koppeling tot stand brengen tussen de uitbating van de MUG-functie en de programmering van de gespecialiseerde spoedgevallendiensten. Zo zal de druk wegvalen van een gespecialiseerde spoedgevallenfunctie als voorwaarde om bij de 100 te kunnen blijven.

Het debat over de toewijzing van de MUG-functies zal veel serener verlopen als men de inplantingen bepaalt naargelang de oppervlakte van de provincies en als daaraan de gespecialiseerde spoedgevallendienst wordt gekoppeld.

Wat nog nader moet worden onderzocht is de vraag hoe men omgaat met twee erkende diensten die samen een MUG-dienst uitbaten. Momenteel kan ik hierop geen precies antwoord geven, maar dat zal niet lang meer duren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de uitvoering van de biocide-richtlijn" (nr. 2218)

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'exécution de la directive européenne sur les biocides" (n° 2218)

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik stel deze vraag omdat een speciaal erkend verdeler van bestrijdingsmiddelen deze problematiek heeft aangekaart. Er bestaat een koninklijk besluit betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik. Dit koninklijk besluit legt een aantal spelregels op voor degenen die bepaalde

types van bestrijdingsmiddelen fabriceren, stockeren, verkopen en gebruiken. Naar verluidt wordt in uitvoering van een Europese richtlijn inzake bestrijdingsmiddelen een wijziging van het koninklijk besluit voorbereid. Men zegt me dat de wijzigingen reeds voor advies aan de Raad van State werden voorgelegd. Het gewijzigd koninklijk besluit strekt ertoe het toepassingsgebied voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen te verruimen tot erkende beroepsgroepen, mensen die deze producten beroepshalve nodig hebben.

Wat zijn beroepsgebruikers ? Men kan dit begrip zo ruim invullen als men maar wil. Ik vermoed dat er een parallelisme is met het gebruik in de landbouwsector. Mits aan een aantal voorwaarden te voldoen, kunnen landbouwproducenten bestrijdingsmiddelen gebruiken. Men vreest echter dat de deur helemaal wordt opengezet voor de niet-landbouwkundige toepassing, bij voorbeeld voor restaurateurs, schepen, zwembaden, bepaalde lokalen waar de beroepsgebruikers zelf bestrijdingsmiddelen zullen mogen gebruiken. U weet dat bepaalde bestrijdingsmiddelen bijzonder toxisch zijn of corrosief. De huidige beperkingen inzake het gebruik door erkende gebruikers van de categorieën A en B die het meest toxisch zijn, zijn mijns inziens verantwoord. Zij nemen een aantal regels en voorzorgsmaatregelen in acht inzake stockage en gebruik.

Mevrouw de minister, is het correct dat u werkt aan een nieuw koninklijk besluit ? Is het correct dat dit koninklijk besluit soepeler zal zijn en mutatis mutandis meer risico's voor de volksgezondheid inhoudt ? Zullen de erkende gebruikers die een erkenning van het departement van Volksgezondheid moeten krijgen en aan een aantal voorwaarden - onder meer inzake kennis van de producten - moeten voldoen, blijven bestaan of zal men al de gebruikers gelijkgeschakelen ?

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega's, het is correct dat men werkt aan een koninklijk besluit. Dit koninklijk besluit zal de zuivere omzetting van de Europese richtlijn zijn. Het zal een verruiming en een beperking bevatten. Ik beklemtoon dat er helemaal geen sprake van is de Europese richtlijn op Belgisch niveau wat ruimer te interpreteren. Ten opzichte van de huidige situatie is de biocide-richtlijn tegelijkertijd ruimer en beperkter. Ik kom hier op terug.

Wat de uitwerking van het koninklijk besluit betreft, kan ik meedelen dat reeds een aantal adviezen werden ingewonnen, onder meer van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Hoge Gezondheidsraad. We wachten op het advies van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk. Zolang we niet in het bezit zijn van dit advies, kunnen we het ontwerp van koninklijk besluit niet voor advies aan de Raad van State toezenden.

Magda Aelvoet

Ik ga wat dieper in op de verruiming en de beperking. Wat de klasse A en B - de toxische producten - betreft, neemt het ontwerp van koninklijk besluit de regeling van het koninklijk besluit van 5 juni over. De producten van klasse A en B zijn voorbehouden aan erkende gebruikers. Er is een afwijking mogelijk voor beroepsgebruikers op voorwaarde dat ze deze producten niet bij derden gebruiken.

Dit is de bestaande situatie en daar verandert er niets. Om in overeenstemming te zijn met de bepaling van de Europese biocide-richtlijn wordt bepaald dat de regels inzake de producten van klasse A en B niet gelden voor producten die in klasse B zouden worden ingedeeld. Het gaat dan vooral om producten van categorie 3 die bijtend, schadelijk, irriterend en kankerverwekkend zijn of die mutageen of voor de voortplanting giftig zijn. Deze bepaling geldt mits bij gebruik de blootstelling, anders dan door het dragen van persoonlijke beschermingsuitrusting, kan worden beperkt. Dit is niet van toepassing als het gaat over een methode van verstuiving waarvoor men een speciaal masker moet opzetten en waarvoor men speciale kledij moet dragen. De verruiming zit echter in het feit dat men dit in een oplosproduct kan geven waardoor het veilig kan worden toegediend zonder dat de beroepsgebruiker zelf een gevaar loopt. Dit is zo bepaald in de Europese richtlijn. Het blijft echter uitgesloten dat de beroepsbeoefenaar dit bij derden zou doen. Dit kan niet, zelfs niet met de nieuwe richtlijn.

Daarnaast zijn er ook de verstrengingselementen. Er zijn biociden die niet in de gevaarlijkste categorieën A en B zijn ingedeeld. Volgens het advies van de Hoge Gezondheidsraad vereisen deze biociden het dragen van persoonlijke beschermingsmiddelen omwille van de gezondheid van de gebruiker. Zij kunnen bij de toelating worden ingedeeld in klasse B. Daar is er dus een verandering van categorie ten opzichte van de huidige maatregel. De Europese richtlijn verruimt en beperkt dus tegelijk.

Een beroepsgebruiker van biociden is elke persoon die een biocide aanwendt bij het beheer of het uitbaten van een bedrijf waarvan de activiteit het bestrijden van het schadelijk organisme, gevisieerd door dat bestrijdingsmiddel, vereist. Dit is dus zeer duidelijk alleen voor eigen gebruik.

Voor het gebruik van biociden van klasse A met een werkzame stof die opgenomen is in bijlage 12 van het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt brengen van biociden, gelden striktere regels. Het gebruik daarvan zal in alle gevallen voorbehouden zijn aan speciaal erkende gebruikers van biociden. Daar is er dus in een strengere maatregel voorzien. Op advies van de Hoge Gezondheidsraad kunnen de biociden, die niet zijn ingedeeld in de gevaarlijke categorieën, maar waarvan de toepassing toch een risico inhoudt voor de

gebruiker en waarbij het dragen van persoonlijke beschermingsmiddelen de enige manier is om de blootstelling te beperken, aan de regels van de biociden van klasse A en B worden onderworpen.

De opleiding die voor de erkende gebruiker voorgeschreven is, wordt niet geëist voor de beroepsgebruiker. De beroepsgebruikers moeten zich wel houden aan de bestaande toepassingsvoorschriften en ze mogen de activiteiten alleen uitoefenen binnen hun bedrijf. Op deze manier zal dit geen bijkomend gevaar met zich brengen voor de volksgezondheid, zeker niet in vergelijking met de bestaande regeling.

Ter informatie heb ik de bepalingen meegebracht van wat tot klasse B behoort. In afwijking van wat klassiek tot klasse B behoort, kan de minister op advies van de Hoge Gezondheidsraad biociden van de gevarencategorie in dezelfde paragraaf vermelden. Op de andere gebruiksmethode die geen gevaar met zich brengt, kan er een uitzondering worden toegestaan. Paragraaf 4 behandelt het omgekeerde met de strengere maatregel. Ik zal u deze documenten met plezier geven. Ik realiseer mij dat dit een heel technische aangelegenheid is. Ik heb ook bijlage 12 bij, namelijk de giftige gassen of producten die in deze bijlage worden ondergebracht. Vooral nythilbromide zal een aandachtspunt zijn voor de toekomst.

De deuren worden dus niet zomaar wijd opengezet, integendeel.

Er wordt alleen een iets grotere speelruimte gelaten naargelang de methode die men aanwendt om het product te gebruiken. Met deze methode bedoelt men : niet inademen, niet direct gevaarlijk voor huidcontact en dergelijke. Zoals voorzien in de Europese richtlijn zet men hier een versoepelde werking op.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad nogal technisch. Ik zal het eens grondig lezen om te zien welke richting het uitgaat. Mijn bezorgdheid gaat vooral naar bepaalde beroepsgebruikers. Daar gaat de discussie eigenlijk over. In het begin dacht men dat beroepsgebruikers mensen waren die erkende gebruikers waren, die als beroep aan bestrijding deden. Men is nu echter tot de vaststelling gekomen dat beroepsgebruikers een veel ruimer begrip is. Ik kan er inkomen dat men in grote industriële gebouwen een eigen bestrijdingsmethode mag toepassen als er geen risico's aanwezig zijn.

Mijn bezorgdheid gaat echter vooral uit naar gebruikers in de voedingsmiddelensector. Zelfs als men daar bepaalde bestrijdingsmiddelen gebruikt die geen onmiddellijk gevaar vormen bij inademing, kunnen er toch resi-

Annemie Van de Casteele

duen achterblijven. Bij onoordeelkundig gebruik kunnen er eveneens problemen ontstaan voor de volksgezondheid. Ik wens uw aandacht daarop te vestigen, zodat men bij het opstellen van de lijst van uitzonderingen met deze elementen rekening houdt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de erkenningscommissie logopedie" (nr. 2219)

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la commission d'agrément pour les logopèdes" (n° 2219)

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dit is een korte vraag. Met uw collega van Sociale Zaken hebben we al heel uitvoerig gedebatteerd over de logopedie en dit naar aanleiding van een aantal manifestaties van de logopedisten. Zij hebben een aantal zorgen inzake de nomenclatuur. Uit de discussies met die mensen blijkt dat zij ook vragende partij zijn voor een erkenningssysteem waarbij men iets meer oplegt dan het vereiste diploma van logopedie. Dit blijkt echter niet zo evident te zijn.

Men heeft mij gezegd dat er een koninklijk besluit in de maak is dat in een erkenningsprocedure voorziet. Het blijft echter beperkt tot het criterium van het bezit van een logopediediploma.

Mevrouw de minister, deze zorgverstrekking zit in een nieuwe tak en is in volle ontwikkeling. Vroeger moest men slechts een potlood en een stem hebben. Bent u het met mij eens dat men nu een aantal praktijkvereisten moet opleggen die de kwaliteit van de zorg ten goede komt? Is het zo dat men die richting niet wil uitgaan? Men beweert dat men daar vooral in het zuiden van het land geen vragende partij voor is. De mentaliteit is daar blijkbaar nog enigszins anders. Klopt dit? Is er een koninklijk besluit in voorbereiding? Zo ja, zal dit binnenkort gepubliceerd worden?

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega's, voor deze thematiek is er op dit ogenblik geen koninklijk besluit in voorbereiding. Er is een bestaand koninklijk besluit van 20 oktober 1994. Dit vermeldt dat het een paramedisch beroep is, dat al wie de titel krijgt een diploma moet hebben zoals vastgelegd in de verschillende gemeenschappen en aan welke kwalificatievereisten er moet beantwoord worden om het beroep te mogen uitoefenen.

Over het laatste aspect geeft men mij de volgende informatie. Ten eerste, moet men het graduaatsdiploma logopedie behaald hebben. Het koninklijk besluit voorziet wel zeer uitdrukkelijk in de verplichting om zowel de beroepskennis als de vaardigheden via bijscholing te onderhouden en bij te werken zodat men het beroep op een hoogstaande kwalitatieve manier kan uitoefenen.

Bovendien zou koninklijk besluit 78 toelaten dat de Koning de vereiste kwalificatievoorwaarden en de voorwaarden waaronder handelingen mogen worden uitgevoerd, nader kan bepalen.

Mocht het een absolute noodzaak zijn om dat koninklijk besluit aan te passen, dan is dat zeker mogelijk.

Die problematiek werd nog niet in de commissie behandeld. U verwijst in uw uiteenzetting naar het feit dat in het RIZIV een erkenningscommissie wordt opgericht. Mijn administratie weet daarover niets. Ik heb vandaag reeds contact opgenomen met de heer Decock van het RIZIV om deze zaak te kunnen volgen. Vandaag evenwel wordt het bestaande koninklijk besluit van 1994 niet bijgeschaafd.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de minister, het kan nuttig zijn met de beroepsvereniging van de logopedisten daarover een gesprek te hebben. Zij zijn vragende partij om verder te gaan dan de uitgestippelde lijnen in het koninklijk besluit van 1994. Het ware misschien goed naar de vragen op het terrein te luisteren.

Ten eerste, u zegt dat het huidig koninklijk besluit voorziet in het onderhouden van de beroepskennis via bijscholing. Het ware dan ook nuttig na te kijken of dat in de praktijk ook zo gebeurt. Deze bepaling mag geen dode letter zijn.

Ten tweede, de kwaliteit van de praktijkvoering zelf gaat verder dan de loutere kennis. Het gaat bijvoorbeeld ook over het lokaal waarin mensen worden ontvangen, want het is toch maar logisch dat men mensen in een afzonderlijk lokaal ontvangt. Hierover schijnen meningsverschillen te bestaan. De vraag rijst of voor de praktijkinrichting niet een aantal normen moeten worden opgelegd. Volgens mij ging de vraag eerder in die zin. Het ware nuttig uw oor te luisteren te leggen bij de mensen uit de praktijk.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het vernietigde koninklijk besluit van 29 augustus 1997 betreffende de fabricage van en de handel in voedingsmiddelen die uit planten of uit plantenbereidingen samengesteld zijn of deze bevatten" (nr. 2220)

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'annulation de l'arrêté royal du 29 août 1997 relatif à la fabrication et au commerce de denrées alimentaires composées ou contenant des plantes ou préparations de plantes" (n° 2220)

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, het koninklijk besluit van 29 augustus 1997 heeft een lange lijdensweg gekend. Tijdens de vorige legislatuur hebben wij daarover in de commissie meermaals van gedachten gewisseld met uw voorganger. Er is een enorme lobbying aan voorafgegaan tussen de farmaceutische industrie en de voedingsindustrie. Uiteindelijk is op 29 augustus 1997 een koninklijk besluit verschenen dat volgens mij voor een groot stuk tegemoetkomt aan de verzuchting van de voedingsindustrie om inzake plantenbereidingen af te stappen van het idee dat het geneesmiddelen zijn, wat een registratieprocedure voor geneesmiddelen inhoudt, en voor planten een meer eenvoudige registratie mogelijk te maken. Die eenvoudige procedure werd in het verleden heel weinig toegepast. Men vermoedde zelfs dat er opzet mee gemoeid was. Het was moeilijk om iets eenvoudigs te laten registreren, omdat de vraag bestond om het systeem nog eenvoudiger en vooral nog goedkoper te maken.

In het koninklijk besluit van augustus 1997 werd dan ook een lijst opgesteld van planten die, mits notificatie, in voorgedoseerde vorm kunnen worden verkocht. Het koninklijk besluit bevat ook een lijst met planten die niet in voedingsmiddelen mogen worden gebruikt en een lijst met eetbare paddestoelen.

Het koninklijk besluit bevat ook een aantal positieve punten. Zo werd inzake smartdrugs een aantal zaken verboden.

Het koninklijk besluit bevat in mijn ogen evenwel ook een aantal risico's voor de volksgezondheid, omdat men er al te gemakkelijk vanuit gaat dat planten zomaar kunnen worden verkocht. Wij staan soms zelf nog verbaasd van de activiteit en zelfs de toxiciteit van plantenbestanddelen.

U hebt dat trouwens zelf al meegemaakt met betrekking tot de Chinese kruiden. Men moet hier heel voorzichtig mee zijn. Ik was dan ook niet zo gelukkig met dat aspect van het koninklijk besluit. Hier is ook commentaar op gekomen, onder andere van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde. Zij hebben specifiek gezegd dat een aantal planten - die zij bij naam konden noemen - niet thuishoorden in deze lijst. Hier zijn dus een aantal risico's mee gemoeid.

Het koninklijk besluit werd in februari van dit jaar vernietigd omwille van een aantal vormvereisten. Ook daar hebben we het al over gehad. Een aantal adviezen waren blijkbaar niet gevraagd. Mevrouw de minister, het koninklijk besluit werd uitsluitend omwille van vormvereisten vernietigd, hoewel de APB gevraagd had om een aantal artikelen te vernietigen met het oog op de volksgezondheid. Over die aspecten is er echter geen uitspraak ten gronde geweest. Hierdoor dringt de vraag zich op wat er gebeurt in de periode waarin dit koninklijk besluit niet meer bestaat. Voor een aantal aspecten levert dit uiteraard nieuwe risico's op. Dit roept de vraag op of u een nieuw koninklijk besluit voorbereidt en of dit nieuwe koninklijke besluit de inhoud van het vorige zal overnemen dan wel of u met betrekking tot een aantal aspecten zult ingaan op de kritieken en de intussen ontstane ervaring.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Men signaleert mij dat één van de mensen die zeer nauw betrokken waren bij het opstellen van het koninklijk besluit en die binnen de administratie blijkbaar nog bij dit dossier betrokken is en tevens lid is van de Commissie van Advies voor Plantenbereidingen blijkbaar zelf een bureau voor notificatie van plantenbereidingen heeft opgestart, dit reeds tijdens de voorbereidingsperiode van het koninklijk besluit. Dat zou eigenlijk een vorm van belangenvermenging kunnen zijn.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega Van de Casteele, uw uiteenzetting maakt mij heel ongerust. U hebt uw vraag gisteren overgezonden en wij hebben hiervoor contact opgenomen met de Eetwareninspectie. Zij zeggen dat dit besluit niet vernietigd is en dat de zaak zelfs nog op de rol van de aangeduide kamer van de Raad van State moet worden geplaatst. Een uitspraak wordt ten vroegste over enkele maanden verwacht. Ofwel vergissen zij zich schromelijk, ofwel hebt u verkeerde informatie gekregen. Ik sta dan ook enigszins perplex. U zegt met grote zekerheid dat dit koninklijk besluit vernietigd is en men antwoordt mij met grote drukletters dat het niet vernietigd is. Ik kan u alleen zeggen dat ik dit grondig zal laten controleren en dat ik hierop tijdens de volgende vergadering zal terugkomen. Het spijt mij, maar dit is een moeilijke situatie.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de minister, het ging mij om het verslag van de auditeur.

Minister **Magda Aelvoet** : Dat is geen arrest. Er komt natuurlijk ook een verslag van de advocaat-generaal.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de minister, dit is inderdaad nog geen arrest. Het dateert echter reeds van februari. U hebt gelijk dat ik dit waarschijnlijk formeel als een arrest heb beschouwd hoewel het slechts om het verslag van de auditeur ging. Mis-

Annemie Van de Casteele

schien moet ik mijn vraag in die zin ombuigen. Wij weten echter allemaal dat men best al eens nadenkt over de verdere procedure. Het verslag van de auditeur wordt immers meestal gevolgd door de Raad van State.

Minister **Magda Aelvoet** : U weet ook dat dit verslag in sommige zeer belangrijke gevallen niet wordt gevolgd.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Misschien is dit een reden om bijzonder attent te zijn. Het verslag is in elk geval zeer duidelijk. Ik vermoed dat het zal worden gevolgd vermits het alleen om vormvereisten gaat. Het gaat immers niet om de zaak ten gronde.

Het gaat om de adviezen die niet tijdig werden gevraagd, om de hele procedure waarvoor men de urgentie heeft ingeroepen, hoewel iedereen weet dat het koninklijk besluit al meer dan 15 jaar in de lade lag, enzovoort.

De kern van mijn vraag blijft bestaan. Er is duidelijk een probleem met dit koninklijk besluit. Dit is mijns inziens een kans om dit koninklijk besluit te vernietigen. Dan zou er echter een periode van rechtsonzekerheid optreden, wat ongunstig is. Het is misschien aan te raden om terzake vooruit te denken.

Mevrouw de minister, de naam van de betrokken persoon zal ik u na de vergadering geven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.07 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 11.07 heures.*
